

Vissers aan de eerste "Bassing" te Oostende.

DE PLATE

Maandblad

-- OKT. 1998

DE PLATE v.z.w.

TIJDSCHRIFT VAN DE OOSTENDSE HEEM- EN GESCHIEDKUNDIGE KRING "DE PLATE"

Vormings- en ontwikkelingsorganisatie en Permanente Vorming

Aangesloten bij de CULTURELE RAAD OOSTENDE en het WESTVLAAMS VERBOND VAN KRINGEN VOOR HEEMKUNDE

Statuten gepubliceerd in de Bijlagen tot het Belgisch Staatsblad dd. 1-2 mei 1959, nr. 1931 en gewijzigd volgens de Bijlagen tot het Belgisch Staatsblad dd. 15 mei 1975 nr. 3395, de Bijlage tot het Belgisch Staatsblad van 4 december 1986 nr. 31023 en de Bijlage tot het Belgisch Staatsblad van 5 oktober 1989 nr. 13422.

Alle medewerkers zijn verantwoordelijk voor de door hen getekende bijdragen.
De inhoud van een artikel weerspiegelt niet noodzakelijk het standpunt van de Kring.
Tekst overname toegelaten na accoord van auteur en mits vermelding van oorsprong.
Ingezonden stukken mogen nog NIET gepubliceerd zijn.
De auteurs worden er attent op gemaakt dat bij elke bijdrage een bronvermelding hoort.

Secretaris	Verantwoordelijke uitgever	Penningmeester	REKENINGEN
F. HUBRECHTSEN	A. VAN ISEGHEM	J. P. FALISE	750-9109554-54
Gerststraat 35 A	Ijzerstraat 1	H. Serruslaan 78/19	000-0788241-19
8400 Oostende	8400 Oostende	8400 Oostende	
Tel : 059/50.71.45	Tel : 059/50.57.38	Tel-Fax : 059/70.88.15	

JAARGANG 27
NUMMER 10
MAAND oktober 1998

IN DIT NUMMER

- blz. 186 : **O. VILAIN** : In memoriam Daniël Farasyn.
- blz. 188 : **N. HOSTYN** : Het stadsarchief van Oostende. Eindelijk waardige toekomstperspectieven ?
- blz. 189 : **G. VANDAMME** : 100 jaar "Bijzonder Dienst der Kust". Enkele randbeschouwingen.
- blz. 194 : **Ph. MENU** : Het bezoek van de Sjah van Iran aan Oostende in 1960.
- blz. 197 : **R. VANHIXE** : De duivenschieting of de Tir Wellington.
- blz. 201 : **J.M. BEKAERT** : 75 jaar Rotary Oostende.
- blz. 206 : Hommage aan Jan Dreesen

BEZOEKT DE THEMATENTOONSTELLING IN ONS HEEMMUSEUM

HOMMAGE AAN JAN DREESEN

van 19 september 1998 tot en met 16 januari 1999

voor openinguren en data : zie voorlaatste bladzijde

OKTOBER -ACTIVITEIT

De Oostendse Heem- en Geschiedkundige Kring De Plate heeft de eer en het genoegen zijn leden en andere belangstellenden uit te nodigen tot een voordracht met dia's die doorgaat op

donderdag 29 oktober 1998 om 20u30

in de conferentiezaal van de V.V.F. Oostende, Dr. L. Colensstraat 6.

Onderwerp : **KUST EN POLDERS - ONTSTAAN EN INVLOED VAN MENSELIJKE TUSSENKOMSTEN IN DE EVOLUTIE**

Spreker : Prof. Dr. Cecile **BAETEMAN**

Het past evenwel Mevr. BAETEMAN wat nader aan ons publiek voor te stellen.

Afkomstig uit Nieuwpoort (jaargang 1950), licentiaat in de aardrijkskundige wetenschappen aan de Vrije Universiteit Brussel (1972) waar zij in 1981 het doctoraat in de wetenschappen behaalde met haar proefschrift : "De Holocene ontwikkeling van de Westelijke Kustvlakte (België)".

Zij heeft een uitgebreide internationale wetenschappelijke carrière die startte in 1972 op de Belgische Geologische Dienst waar zij zich als kwartairgeoloog voornamelijk bezighield met onze kustvlakte (geologische kartering van de kwartairsedimenten in de kustvlakte, zeespiegelschommelingen, kartairgeologie van het Belgisch continentaal plat, sedimentologie van getijde-afzettingen, reconstructie van landschappen rond archeologische sites en geotechniek van kustafzettingen). Zij werkte mee met buitenlandse projecten in Tell ed Der (Irak), Marathon (Griekenland), Shangai (China), Java (Indonesië), Huelva (Spanje), Faro (Portugal), en werkte mee met andere Europese landen bij het opmaken van geologische kaarten van de Noordzee en Noord-Frankrijk.

Van 1978-1996 is zij Lecturer in het postgraduaat programma "International Training Course on Fundamental and applied Quarternary Geology". Zij gaf tevens talrijke cursus reeksen aan buitenlandse universiteiten en geologische diensten (Griekenland, Indonesië, China, Thailand, Filippijnen en Vietnam).

Sinds 1986 is zij deeltijds docent aan de Vrije Universiteit Brussel, toegepaste geologie. Zij is laureaat van de Koninklijke Academie voor Overzeese Wetenschappen (1992) met een studie over natuurlijke en door de mens veroorzaakte bodemdaling aan de monding van grote rivieren. Zij vertegenwoordigde ons land bij talrijke internationale wetenschappelijke onderzoekprogramma's. Auteur van een 60-tal publicaties in nationale en internationale wetenschappelijke tijdschriften en boeken en deelname aan een 60-tal wetenschappelijke congressen in het buitenland met voordrachten waar zij dikwijls als spreker wordt uitgenodigd.

Een hele boterham als je het ons vraagt maar wij vonden het beslist de moeite waard de wetenschappelijke loopbaan van deze streekgenote even aan onze lezers uit de doeken te doen.

Mevrouw BAETEMAN heeft echter de gave en het talent haar wetenschap op een eenvoudige, klare en boeiende wijze aan de gewone man/vrouw kwijt te raken.

En het onderwerp van de voordracht is voor de Oostendenaar zeer actueel !!

De polders, een vlak landschap dat thans 1 à 2 m onder hoogwaterniveau ligt, is een door de mens ingedijkte en gedraineerde kustvlakte. De vorming van deze kustvlakte is begonnen ongeveer 10.000 jaar geleden tengevolge van de zeespiegelstijging. Omdat een kustvlakte één van de meest dynamische landschappen op aarde is die reageert op velerlei factoren, ging de geologische geschiedenis ervan gepaard met land- en zeevaartse verschuivingen van de kustlijn. Eén van de factoren die sinds de Romeinse tijd een steeds belangrijker rol ging spelen, is de mens die bewust en onbewust overstromingen, kusterosie en bodemdaling veroorzaakt heeft.

De ontstaansgeschiedenis van de kustvlakte alsmede de nefaste invloed van menselijke tussenkomsten op een kwetsbaar poldergebied zullen uiteengezet worden door middel van dia's.

Deze voordracht missen zou echt zonde zijn. De toegang is zoals steeds vrij en kosteloos, ook voor niet leden. Men zegge het voort.

Het bestuur

LIDGELD 1999

Het lidgeld voor het lidmaatschap bij de Heem- en Geschiedkundige Kring De Plate is voor 1999 vastgesteld als volgt

Aangesloten lid	400 Fr
Steunend lid	500 Fr
Beschermend lid : vanaf	1.000 Fr

Mogen wij vragen gebruik te maken van het hierbijgevoegd stortingsbulletin.

Dit jaar biedt het Grafisch Bedrijf LAMMAING ons gratis de Platekalender aan. Deze wordt samengesteld door onze ondervoorzitter de heer Omer VILAIN. Als Thema werd "NOGMAALS LA BELLE EPOQUE (prentkaarten 1893-1923)" gekozen.

Jean Pierre FALISE
Penningmeester

De lidgelden die nu van toepassing zijn werden ingevoerd in 1989. Dit is nu het 11e jaar dat ze niet gewijzigd werden !!

Dit is o.a. mogelijk doordat enkele leden hun bijdrage gevoelig verhoogden.

Volg hun voorbeeld en geef ons een financieel steuntje

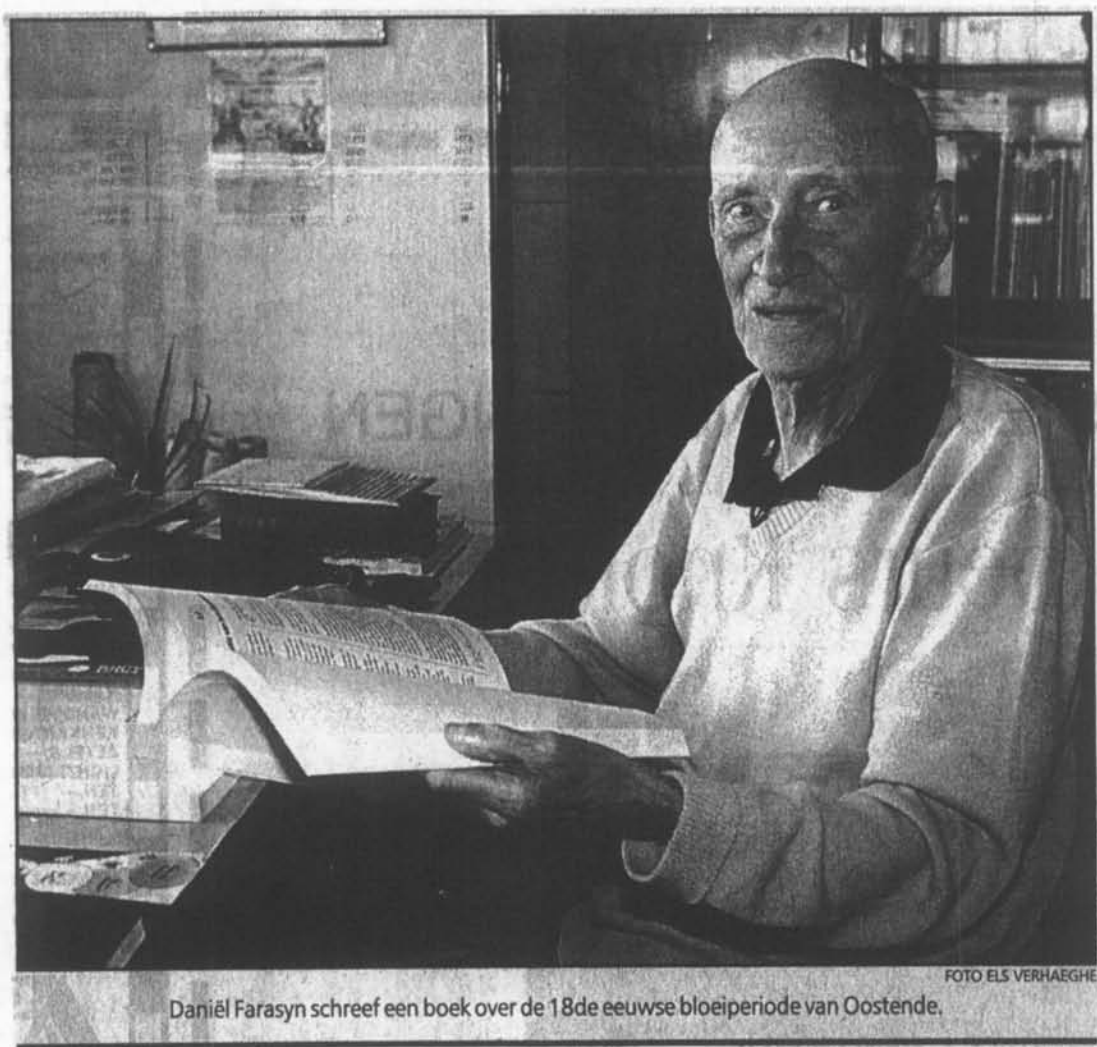
**Wordt Steunend lid i.p.v. Aangesloten lid
Wordt Beschermend lid i.p.v. Steunend lid**

IN MEMORIAM DANIEL FARASYN

Ouder worden is steeds enkele familieleden, alsook geregeld collega's, vrienden en kennissen verliezen. Als het dan om een geliefd en vriendelijk figuur gaat met wie men graag omging en veel bewondering voor had dan is verlies dubbel erg.

Zoals wij nog maar kort geleden onze noeste secretaris Jan Dreesen verloren, zo deed het ons allen pijn om Daniël Farasyn te verliezen.

Daniël, in de omgang als "Danny" aangesproken, is niet alleen een groot verlies omdat hij een edel mens was, maar ook een noeste vorser, die zoals geen enkele voor hem zoveel onderzoekswerk heeft verricht over het verleden van Oostende. Hij was gepassioneerd door alles wat er te vinden was over het kadastraal verleden van Oostende.

Zo heeft hij zeer verzorgde studies gepubliceerd. Om er maar enkele te vernoemen : "Belgische steden in reliëf" uitgegeven in 1965, waarvan hij het belangrijke hoofdstuk voor zijn rekening nam dat handelde over Oostende, dit naar plannen opgemaakt door Franse militaire ingenieurs van de XVIIe tot de XIXe eeuw; "Historiek van de eerste gebouwen langs de Oostendse zeedijk" (De Plate, 1979), "De historiek van het gebouw van het O.L.V. College te Oostende (1977); "Het Mijnplein te Oostende" (Ostendiana IV, 1978); "Oude zichten en eerste sluizen van Slijkens" (Jaarboek Ter Cuere, 1983); "Localisatie en identificatieproblemen van het oude Postgebouw 1780-1830"(De Plate, 1986); "Voorgeschiedenis van het Fort Sint-Philippe en het sas

van Slijkens" (Jaarboek Ter Cuere, 1983); "Een militair hospitaal te Oostende" i.s.m. F. Hubrechtsen (Tentoonstellingscatalogus 1988).

Men moet daarbij zeggen dat naast de algemene historische kadastrale studies die Daniël Farasyn schreef er ook nog vele andere boeiende bijdragen waren die hij vooral schreef na de jaren dat hij met pensioen is gegaan. Dit was in 1976 toen hij zijn loopbaan eindigde als Provisor aan het Koninklijk Atheneum aan de Voskenslaan te Gent en steeds met oude plannen bezig was.

Daniël was weliswaar te Ardoorie op 2 juli 1920 geboren, maar had gans zijn studentenjaren te Oostende gewoond. Vandaar zijn liefde voor Oostende die zijn stad geworden was. Naast zijn opzoekingen, voordrachten en publicaties die hij voor "De Plate" en andere verenigingen hield wist hij dit jaar, hoe ziek hij was, nog een prachtige studie "1769-1794 : De 18de eeuwse bloeiperiode van Oostende" op verzoek van het Oostendse stadsbestuur in de pas gestarte reeks "Oostendse historische publicaties" te laten verschijnen. Deze studie kent algemene waardering en was reeds in de korst mogelijke tijd uitverkocht.

En zeggen dat hij in 1965 bij het verschijnen van zijn eerste werk "Oostende" in "Belgische steden in reliëf" mij wat gelaten zegde "Wie leest er dat eigenlijk ?", waartegen ik meende te protesteren, want ik had dit "plan-reliëf", dat in het Hôtel des Invalides" te Parijs stond, een jaar voordien eens speciaal gaan bezoeken.

"Wie leest er dat" zegde Daniël toen en nu was zijn laatste studie "1769-1794" enkele dagen vóór zjn overlijden reeds in herdruk moeten gaan !

Jammer, héél jammer, dat hij nu het levenslicht heeft moeten laten ontglippen, want hij had nog zoveel te vertellen.

Voor al hetgene U voor Oostende gepresteerd hebt op historisch gebied willen wij U danken. Wij zullen U missen op onze vergaderingen, want U was een van onze trouwste effectieve leden. Dank ook aan Gilberte, die U begeleide op al onze vergaderingen en gebeurlijk bij Uw afwezigheid trouw verslag uitbracht over het reilen en zeilen van "De Plate"

Omer Vilain
Ondervoorzitter "De Plate"

HET STADSARCHIEF VAN OOSTENDE : **EINDELIJK WAARDIGE TOEKOMSTPERSPECTIEVEN ?**

door Norbert HOSTYN

Sinds meer dan een jaar nu is een heus "stadsarchief" gecreëerd binnen de stadsdiensten in Oostende. Archivaris is Mevr. Claudia VERMAUT.

Het Stadsarchief bevindt zich in het Stadhuis. Stilaan vinden vorsers de weg naar de leeszaal. In ons septembernummer vindt U in bijlage informatie over de twee eerste publicaties van het Stadsarchief.

Er bestaan plannen om het Stadsarchief ooit onder te brengen in het Feest- en Cultuurpaleis, eens bibliotheek en musea ander onderdak hebben gekregen. Toekomstmuziek dus.

Het Stadsarchief bestaat - voor zover het echte administratieve stukken betreft - quasi enkel uit bescheiden van na 28 mei 1940 (brand van het stadhuis en van het stadsarchief).

Uitzondering is een bundel bouwaanvragen uit de late 18de eeuw dat bij toeval de ramp overleefde en dat eerst bewaard werd in de Bibliotheek, later in de Musea.

Veel iconografisch materiaal en andere historische documenten - die deel uitmaakten van de presentatie in het voormalige Heemkundig Museum in het Fort Napoleon, later in de Kon. Gaanderijen bleven ook gespaard. Deze stukken vormden de kern voor een "oud archief" dat ondergebracht was, eerst binnen de Stadsbibliotheek, later binnen de Musea.

Dit voornamelijk iconografisch archief werd in de loop der jaren aangevuld met heel wat fotomateriaal, ook recent materiaal.

Omwille van personeelsgebrek en plaatsgebrek had dit archief een gesloten karakter.

Deze archiefbestanden zijn nu integraal overgedragen aan het nieuw opgerichte Stadsarchief. De betere toegankelijkheid in een beter aangepaste infrastructuur, het inventariseren en ontsluiten via de informatica zal de bruikbaarheid van deze archiefbestanden zeker ten goede komen.

Het geeft dus geen zin meer de Museumdiensten te contacteren i.v.m. plannen; kaarten, prenten, prentkaarten of foto's i.v.m. Oostende.

In volgende nummers drukken wij lijsten af van kunstwerken bewaard in de Stedelijke Musea die interessant zijn als iconografisch materiaal van de stad.

100-JAAR "BIJZONDERE DIENST DER KUST"

ENKELE RANDBESCHOUWINGEN

door Gerard VANDAMME

Honderd jaar geleden werd bij Koninklijk Besluit van Leopold II van 31 maart 1898, de "Bijzondere Dienst der Kust", met zetel te Oostende, officieel opgericht, als onderdeel van het Bestuur van Bruggen en Wegen (1).

Omtrent die oprichtingsdatum heerste geruime tijd wel enige tegenstrijdigheid.

Het is een feit dat reeds vroeger te Oostende een dienst gevestigd was, die de openbare werken aan de kust onder haar bevoegdheid had. Het is bekend dat ingenieur Pierre DEMEY, hoofdingenieur-directeur van Bruggen en Wegen, in november 1886 aangesteld werd als hoofd van de dienst (met een kleine d!) der kust met zetel te Oostende (2), afhankelijk van het Provinciaal Bestuur.

Jean-Baptiste MARCHAL (3) vermeldt in een van zijn nota's : "Op 18 oktober 1897 werden door het Bestuur van Bruggen en Wegen Bijzondere Dienst der Kust te Oostende, de werken aanbesteed, tot uitbreiding van de haveninrichtingen van Oostende...".

Voortgaande op de doorgaans exacte gegevens van de schrijver, kan aangenomen worden dat de "Bijzondere Dienst der Kust" wellicht reeds officieus bestond vòòr 18 oktober 1897. De voornoemde werken te Oostende waren reeds aangevat - volgens MARCHAL einde 1897, volgens een andere bron op 1 maart 1898- vòòr de officiële oprichting van de nieuwe Dienst.

* * *

Als men even nagaat in welke omstandigheden deze Dienst tot stand kwam, komt men onvermijdelijk terecht bij twee personaliteiten, beide knappe ingenieurs die in deze periode een belangrijke rol speelden, maar door hun wederzijdse ideeën meermaals met elkaar in botsing kwamen.

Het zijn namelijk ir. Auguste de MAERE en ir. Pierre DEMEY waarvan hier een levensbeschrijving volgt.

* * *

Camille, Charles, Auguste de MAERE (St. Niklaas 30/1/1826 - Aartrijke 7/10/1900) werd bekend als "de Maere-Limnander (naar zijn eerste echtgenote, Coralie Limnander der Zulte) en ook als "de Maere d'Aertrycke". Hij stamde uit een industriële, orangistisch-liberale familie.

Hij vestigt zich na studies te Amsterdam en Parijs, in 1850 te Gent, als waterbouwkundig ingenieur. Hij wordt er later schepen van openbare werken, en liberaal volksvertegenwoordiger van 1866 tot 1870.

Intussen laat hij in 1868 te Aartrijke een prachtig neogotisch kasteel bouwen naar ontwerp van architect Joseph SCHADDE. Daar omheen wordt door de befaamde landschapsarchitect FUCHS, een 42 ha groot uniek park aangelegd.

Na 1870 wijdt hij zich aan groenten- en fruitteelt op zijn domein, maar ook nog aan zijn beroep.

In 1872 is hij medestichter van het "Koninklijk Instituut van Ingenieurs" in Den Haag. Hij wordt geraadpleegd in verband met overstromingen van de Rhône en het Lemnmeer. In 1879 fungeert hij als secretaris van een congres betreffende het Panamakanaal.

In november 1877 publiceert hij een studie, getiteld : "D'une communication directe de Bruges à la mer", die de aanzet zal worden tot de latere verwezenlijking van de Zeebrugse haven.

Hij is medestichter van de "Commission mixte de Bruges - Port de mer", die op 25 maart 1891 geïnstalleerd wordt.

In 1896 krijgt hij de baronstitel en overlijdt als "de MAERE d'AERTRYCKE" in oktober 1900.

Naast zijn beroep speelde Auguste de MAERE een niet onbelangrijke rol in de Vlaamse Beweging, o.m. als voorzitter van de "Vlaamsche Academie voor Taal- en Letterkunde" en als voorzitter van de "Nederlandsche Taal- en Letterkundige Congressen".

* * *

Pierre DEMEY (Gent 1844 - Brugge (?) 26/2/1898) treedt na studies in zijn geboortestad, in 1869 als ingenieur in dienst bij Bruggen en Wegen. Hij wordt eerst belast met de leiding van de dienst aan de westkust en vestigt zich in 1872 te Nieuwpoort.

In 1877 wordt hij bevorderd tot eerstaanwendend ingenieur bij het provinciaal bestuur te Brugge. DEMEY ontpopt zich in de loop der jaren als een autoriteit op gebied van de waterbouwkunde.

In november 1885 publiceert hij zijn "Etude sur le régime de la côte de Belgique", welk werk enkele maanden later bekroond wordt met een toen zeer belangrijke prijs van 25.000 BEF, uitgelooft door koning Leopold II, voor studies betreffende de havenbouw en de strandverdediging aan onze kust. (dit werk zal gedurende lange tijd als enig wetenschappelijk document terzake gelden).

Terloops zij vermeld dat een andere deelnemer aan de prijsvraag, nl. ir. Auguste de MAERE, voor zijn studie slechts een eervolle vermelding krijgt. De jury die de prijzen toekent is samengesteld uit de knapste binnen- en buitenlandse deskundigen en haalt in haar verslag precies de argumenten van DEMEY aan, om de stellingen van de MAERE af te zwakken !

In december 1885 wordt DEMEY bevorderd tot hoofdingenieur-directeur en komt in november 1886 aan het hoofd te staan van de dienst der kust, met zetel te Oostende, waar hij komt wonen. In deze functie wordt hij weldra een vertrouwensman van koning Leopold II, die hem dikwijls raadpleegt voor ontwerpen van kust- en havenwerken, alsmede voor de grote urbanisatieplannen van de stad Oostende op het einde van de 19de eeuw. (Er bestaan foto's waarop de koning en ir. DEMEY samen wandelend op de zeedijk of het strand te Oostende te zien zijn).

In 1894 publiceert ir. DEMEY een heruitgave van zijn bekroonde studie uit 1885, aangevuld met het uitgebreid technisch verslag van de jury. Dat hij hiermee een duidelijke bedoeling heeft, zal verder in onderhavige bijdrage verklaard worden.

In januari 1895 wordt ir. DEMEY bevorderd tot provinciaal hoofdingenieur-directeur van West-Vlaanderen, een beloning of...een wegpromovering ?

Hij verlaat Oostende en vestigt zich te Brugge. Op 50-jarige leeftijd staat hij aan het hoofd van de belangrijkste staatsdienst, bevoegd voor havenwerken.

Hij overlijdt plots, na een korte ongesteldheid op 26 februari 1898.

* * *

Sedert 1886 is ir. DEMEY dus belast met het ontwerpen en de leiding van de uitvoering van alle openbare werken in de kuststreek.

Maar op 25 maart 1891 wordt te Brugge de "Commission mixte de Bruges - Port de mer" geïnstalleerd, waarvan ir. de MAERE medestichter is en waar zijn plannen aanhang hebben. Deze Commissie beslist op 20 september 1891 tot het uitschrijven van een internationale wedstrijd voor studies betreffende "de uitbouw van een zeehaven te Brugge, met een uitweg naar de zee via Heist". Bij het afsluiten van de wedstrijd op 31 maart 1892, zijn er twee ontwerpen ingediend, waarvan dit van L. COISEAU en COUSIN, op 24 november wordt goedgekeurd.

DEMEY, die terzake niet geraadpleegd werd, en reeds tegenstander was van de ontwerpen van de MAERE, ziet evenmin heil in het ontwerp COISEAU en COUSIN, en bestrijdt het hardnekkig. En hier ligt de reden van de heruitgave in 1894, van zijn studie uit 1885.

DEMEY vindt echter geen gehoor. Zijn tegenontwerp wordt op aanraden van ene ir. NYSSENS, door de voltallige Brugse gemeenteraad verworpen ! Op 1 juni 1894 volgt de Conventie, afgesloten tussen de Belgische staat, de stad Brugge en COISEAU en COUSIN, tot uitvoering van het havencomplex volgens hun goedgekeurde plannen. Deze Conventie zal op 23 augustus en 6 september 1895 respectievelijk door Kamer en Senaat worden goedgekeurd en als wet gepubliceerd op 13 september 1895. Dit gebeuren verwekt evenwel een vrij hevige politieke beroering !

Intussen is op 10 oktober 1894 een andere Conventie gesloten, nl. deze tussen de Staat en de stad Oostende. Deze betreft het bouwen van een nieuwe zeesluis en vlotdokken, en het uitvoeren van verdere uitbreidingswerken aan de Oostendse haven. De plannen hiertoe zijn ontworpen door ir. DEMEY, en zullen dan ook vanaf einde 1897, grotendeels daarnaar worden uitgevoerd en door hem geleid worden.

DEMEY moet evenwel ook de leiding op zich nemen van de werken die in 1896 aanvangen te Zeebrugge, hoewel hij de plannen hiervan tot het uiterste heeft bestreden ! Deze onredelijke situatie treft hem psychisch zeer zwaar, na al afgunst, tegenwerking en laster, die hij reeds eerder ondervond.

Hij wordt er door sommigen van beschuldigd, een tegenstander te zijn van de heropstanding van Brugge als zeehaven. Door de machtige katholieke aanhang in het Brugge, wordt hij bovendien slecht gezien, omwille van zijn vrijzinnigheid.

DEMEY overlijdt onverwacht op 26 februari 1898. Na zijn dood duurt de laster voort. Men spreekt van zelfmoord en duistere zaken. Het hardnekkig verhaaltje, als zou hij zich door het hoofd geschoten hebben, omwille van de slechte (?) inplanting van de nieuwe Oostendse spuikom, die bij de opening van de spuisluisen de ontschoeiing van de ertegenover gelegen kaaimuren zou veroorzaken hebben, is zeker uit de lucht gegrepen. DEMEY was immers reeds overleden, op het ogenblik dat de werken nauwelijks waren aangevangen !

Een ander, minder bekend verhaal zegt, dat de eerste opening van de nieuwe spuisluizen te bruusk gebeurde, bij een te groot peilverschil tussen spuikom en havengeul en dat daardoor ontschoeiing veroorzaakt werd ! (4).

Baron de MAERE en L. COISEAU werden te Brugge respectievelijk geëerd met een laan en een kaai naar hen genoemd. DEMEY kent men er blijkbaar niet.

Te Oostende werd de naam van DEMEY, op 19 juni 1898, bij de eerste-steenlegging door Leopold II, gegeven aan de nieuwe zeesluis naar de vlotdokken. (Deze Demeysluis is tot afbraak gedoemd als de nieuwe zeesluis naar het kanaal Brugge-Oostende er ooit komt).

Op 25 september 1898 kreeg het Oostendse stadsbestuur een bronzen borstbeeld van ir. DEMEY aangeboden (2). Maar....over de schenkers is niets meer bekend en evenmin weet men of het beeld ooit ergens in Oostende in het openbaar was opgesteld. Alleen is bekend dat het borstbeeld - een werk van de Brugse beeldhouwer Gustaaf PICKERY (1862-1921), zich voor de oorlog '40-'45 in het toenmalig museum in Fort Napoleon bevond. Na wat omzwerving is het uiteindelijk in het stedelijk museum, Wapenplein te Oostende, terecht gekomen, waar het weinig aandacht trekt (5). Oostende heeft nochtans heel wat aan ir. DEMEY te danken, maar dat is men blijkbaar vergeten. Hij is toch als honderd jaar dood !

Ingenieur Pierre DEMEY mag terecht als de voorloper van de "Bijzondere Dienst der Kust" beschouwd worden. Een goede maand na zijn overlijden op 26/2/1898, werd bij Koninklijk Besluit van 31/3/1898, deze dienst officieel opgericht. De vraag kan gesteld worden of het ene iets met het andere had te maken. Ingenieur VAN GANSBERGHE, e.a. ingenieur van Bruggen en Wegen, werd met de leiding van de nieuwe dienst belast, en werd later bevorderd tot hoofdingenieur-directeur.

De eerste taak van dienst was de uitvoering van de plannen voor de nieuwe havens van Zeebrugge en Oostende. Of dit ook de reden van de oprichting ervan was - zoals steeds geschreven wordt - kan enigzins betwijfeld worden, want de uitvoering van de werken was toch al vroeger aangevat.

Volledigheidshalve mag ook wel gezegd worden dat de "Bijzondere Dienst der Kust", die eigenlijk als "Service Spéciale de la Côte" werd opgericht, tot na de oorlog 1914-1918 een ééntalige Franse bedoening was. Van dan af was alles tweetalig tot na 1940-1945. Begin der vijftiger jaren had nog een gebrekkig Nederlandssprekende hoofdingenieur-directeur, L. VAN RYSELBERGHE, de leiding van de dienst. Voor hem heb ik bij mijn indiensttreding op 1 maart 1950, mijn "zweer" moeten "aflekken".

Ik ben 45 jaar in dezelfde dienst - die in de loop der jaren enige keren herdoopt is - gebleven. Ik heb me er al bij al genomen steed goed gevoeld en er graag gewerkt.

(1) Het Bestuur van Bruggen en Wegen is een erfenis van de Franse bezetting van onze gewesten vanaf 1795. Het "Corps des Ponts et Chaussées" werd in Frankrijk, waarschijnlijk kort voor 1770, onder koning Lodewijk XVI opgericht, en kreeg vanaf 1795 ook bij ons alle openbare werken onder zijn bevoegdheid. Onder het Frans regime werkten naast Fransen, ook Vlamingen, Walen en Nederlanders als "ingénieur des Ponts et Chaussées".

In 1796 is een afzonderlijk korps, bevoegd voor onze gewesten, tot stand gekomen. Dit overleefde het Franse (tot 1815) en ook het Nederlandse (tot 1830) regime. Het werd bij het oprichten van het eerste Belgische Ministerie van Openbare Werken (K.B. van 13 januari 1837, van Leopold II) samen met het Mijnwezen, de Posterijen en de Spoorwegen, één van de vier grote besturen, die van dit Departement deel uitmaakten. Het Bestuur van Bruggen en

Wegen was provinciaal ingedeeld. Elk provinciaal bestuur telde verschillende directies en districten.

Aldus bestond vòòr het oprichten van de "Bijzondere Dienst der Kust", het district "Arrondissement Oostende", afhandelend van de 2de Directie, dat bevoegd was voor de kust aangaande waterwegen, zowel als wegen, sommige openbare gebouwen en vanaf 1886 ook voor beplanting en bebossing van de duinen (heden afzonderlijke diensten).

Zo werd vanaf 1889 door deze dienst, onder impuls van Leopold II, en onder leiding van hoofdingenieur-directeur DEMEY, de realisatie van de Konginnelaan en de Squares Clementine en Stefanie te Oostende voltrokken.

Ook de Bijzondere Dienst der Kust, onder leiding van hoofdingenieur-directeur VAN GANSBERGHE werkte mede aan de in 1906 voltooide Koninklijke Galerijen langs de Oostendse zeedijk, en ontwierp vanaf 1906 de plannen voor de aanleg van de Elisabethlaan te Oostende.

- (2) Carlo LOONTIENS "duin en strandverdediging langs de Vlaamsche Kust" Oostende 1940. Carlo LOONTIENS was voor de oorlog '40-'45 bibliothecaris en archivaris van de stad Oostende, concervator van het toenmalig museum in het Fort Napoleon en briefwisselend lid van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen.
- (3) Jean-Baptiste MARCHAL (Bredene Sas 14/6/1889-18/8/1953) was ambtenaar (bureauchef personeel) bij de Bijzondere Dienst der Kust, waar ook zijn vader (eveneens Jean-Baptiste) eerst als toezienaar en later als sluismeester te Slijkens tewerkgesteld was. Hij schreef interessante bijdragen over de geschiedenis van Bredene. Zijn overlijden, één jaar voor zijn opruststelling, heeft de uitgave van zijn boek gedwarsboomd. De Heemkring "Ter Cuere" uit Bredene publiceert in de Jaarboeken 1968 en 1982, een ruim deel van zijn nagelaten geschriften.
- (4) De spuikom heeft eigenlijk nooit een goed resultaat opgeleverd en werd spoedig buiten gebruik gesteld. Het spuien van de Oostendse havengeul is trouwens, hoe dan ook, reeds van in de 17de eeuw een moeilijk probleem geweest, wegens de steeds weerkerende verzanding. Ook toen was men reeds genoodzaakt soms tot baggerwerken over te gaan !
- (5) In het Stedelijk Museum kan men geen verdere inlichtingen terzake verschaffen.

Verdere documentatiebronnen

- Diverse publicaties door de Maatschappij de Brugse Zeevaartinrichtingen (M.B.Z.).
- Geschiedenis van het Departement van Openbare Werken, Dienst der Kust. Gestencilde bundel. Arch. D.d.K. ± 1977.
- Equipe : tijdschrift van het Personeel van het Ministerie van Openbare Werken, jg. 1979/1986-2/1987 Speciaal nr.
- Folder voor de tentoonstelling, t.g.v. "150 jaar Ministerie van Openbare Werken". Voorstelling van de Dienst der Kust.
- G. VANDAMME : "De leiding van de openbare werken in het kustgebied in de vorige eeuw. "De Plate", tijdschrift van de Heemkundige Kring, nr. 12, december 1989, p. 275-278.
- Piet LOMBAERDE : "Leopold II Koning-Bouwheer" 1995, t.g.v. tentoonstelling : "Leopold II Urbanist. Oostende, zomer 1995.
- Galm : driemaandelijks tijdschrift van het Provinciaal Verbond van West-Vlaamse Willemsfondsafdelingen, v.z.w. nr. 1, 30/3/1995, p. 8-9.

HET BEZOEK VAN DE SJAH VAN IRAN AAN OOSTENDE IN 1960

door Philippe MENU

Op zondag 15 mei 1960 brengt Sjah Mohammed Reza Pahlevi van Iran een kort bezoek aan Oostende. Dit bezoek is een onderdeel van een privé bezoek aan België van 11 tot 16 mei 1960. Na een eerste besloten gedeelte, zijn op 14 en 15 mei bezoeken aan Brussel, Tienen, Charleroi, Oostende en Brugge voorzien. Op 16 mei verlaat hij België vanuit Zaventem naar Wenen.

Ondanks het privé karakter van het bezoek en de korte tijd dat hij in Oostende zal verblijven, wordt er heel wat omhaal gemaakt van zijn bezoek. Zo beslist de Oostendse gemeenteraad om alle stadsgebouwen te bevelgen van 11 tot 16 mei wegens de aanwezigheid van de Sjah in België. Ook aan de bevolking wordt gevraagd om op 15 mei de huizen te bevelgen.

Het bezoek van de Sjah aan Oostende bestaat uit drie delen : een ontvangst op het stadhuis, een lunch in het kursaal en tenslotte een plechtigheid bij het Monument der Zeelieden.

Voor de ontvangst kan het stadsbestuur het nieuwe stadhuis gebruiken in plaats van het feestpaleis dat tot kort ervoor nog bij recepties gebruikt werd. Dit stadhuis is echter nog weinig aangekleed en er wordt dan ook in bijkomende versieringen en meubels voorzien. De heer Gaspard DE WIT van de gelijknamige firma in kunsttapijten en - meubelen uit Mechelen leent elf wandtapijten en de gemeente Etterbeek doet hetzelfde met een twaalfde exemplaar van dezelfde maker. Verder leent de stad drie zetels, een antieke Spaanse tafel en drie gewone tapijten. Mevrouw VERMEULEN van Tanagra, Vlaanderenstraat 15A, leent aan de stad enkele vazen die bij deze Spaanse tafel passen. De totale waarde van al het geleende bedraagt 2.684.750 F.

Planten voor de verfraaiing komen van de stedelijke beplantingsdienst en 41 laurieren worden gratis ter beschikking gesteld door tuinbouwkweker C. VANEYGHEN uit Oudenburg. Vermits de stad zelf geen bloemen heeft is de Nationale Dienst voor de Afzet van Land- en Tuinbouwproducten (NDALTP) bereid om 700 anjers, 60 rozen en 240 irissen gratis ter beschikking stellen. De heer DE WASCH uit Blankenberge is belast met het schikken van al deze snijbloemen op kosten van de NDALTP.

De Zeemacht heeft enkele oorlogsschepen in het tweede handelsdok gelegd rechtover het nieuwe stadhuis. Aan de lokale jachtclubs RYCO en NSYC werd gevraagd hetzelfde te doen met enkele grote jachten.

Voor het vervoer van de Sjah en zijn gevolg stellen N.V. Ford uit Antwerpen en de heer STOOPS, Torhoutsesteenweg 52, wagens ter beschikking. Ook René BERNARD, Van Iseghemlaan 89, stelt gratis een open wagen ter beschikking.

De leden van het schepencollege krijgen stricte instructies om zich in uniform of jacket met sjerp en eretekens te presenteren. Voor de dames volstaat een cocktailjurk.

Het gevolg van de Sjah bestaat uit de Iraanse ministers van Buitenlandse Zaken en van Nijverheid en Mijnen, de Grootmeesters der Ceremonies van Iran, vier vleugeladjudanten :drie generaals en een admiraal, een militaire en een burgerarts, een persattaché, raadgevers en veiligheidspersoneel.

Verder wordt dit gevolg aangevuld met Jacques VAN OFFELEN, minister van Buitenlandse Handel, met de Belgische ambassadeur in Teheran, de Iraanse ambassadeur in Brussel, De Iraanse

militarie attaché in Parijs, hoge ambtenaren van het ministerie van Buitenlandse Zaken en de vleugeladjutant van koning Boudewijn.

Dit ganse gevolg vertrekt op 15 mei om 10 uur uit Brussel. Om 11.10 uur wordt de kolonne aan de grens van Oostende (de villawijk op het einde van de autoweg) opgewacht door ridder van OUTRYVE d'YDEWALLE, gouverneur van West-Vlaanderen en Jan PIERS, burgemeester van Oostende. Bij muziek, gebracht door de kliek van de Oostendse politie, overhandigen meisjes in traditionele kledij bloemen. De Sjah wordt verwelkomd door de gouverneur en de burgemeester waarna hij samen met de voornaamste leden van zijn gevolg plaats neemt in open wagens. Onder begeleiding van motorrijders van de politie en de Zeemacht gaat het onder een praalboog, gevormd door twee ladders van de brandweer, in de richting van het stadhuis.

In de eerste wagen zitten de gouverneur en de burgemeester. De Sjah en luitenant-generaal CUMONT, voorzitter van het Comité van de Stafchefs nemen plaats in de tweede wagen. In de derde wagen zitten Abbas ARAM en Jacques VAN OFFELEN, ministers van Buitenlandse Handel van Iran en België, en Roger DE KINDER, eerste schepen van Oostende. In de vierde wagen begeleidt schepen Kamiel DEHOUCK de heren Mohsen GARAGOZIOU, Grootmeester der Ceremonieën, en Charif EMANI, minister van Nijverheid en Mijnen. In de vijfde wagen zitten Hossien CHARIAR en Paul BIHIN, respectievelijk Iranees ambassadeur in Brussel en Belgisch ambassadeur in Teheran, vergezeld van schepen Frans VAN COILLIE. De zesde open wagen tenslotte biedt plaats een kolonel-vlieger REMY, vleugeladjutant van koning Boudewijn, schepen John LAUWEREINS, en stadssecretaris Michel SURMONT.

Ondertussen is bij het stadhuis een eredetachment van de Zeemacht opgesteld en speelt de militaire muziekkapel van het Eerste Korps er vanaf 10.45 uur militaire marsen voor het publiek. Achtenveertig leerlingen van de Ibis-school vormen een dubbele erehaag in het stadhuis vanaf beneden tot de eerste verdieping.

Na de aankomst aan het stadhuis van de kolonne van de Sjah wordt het nationaal lied van Iran gespeeld door de militaire kapel. Vervolgens worden de leden van het schepencollege aan de Sjah voorgesteld. In de benedenhal onthult de Sjah een gedenkplaat en begeeft zich vervolgens naar het kabinet van de burgemeester op de eerste verdieping. Daar worden de echtgenotes van de gouverneur en van de schepenen aan de Sjah voorgesteld.

Vanuit het kabinet van de burgemeester stapt de Sjah dan op het balkon van het stadhuis waar hij onder klaroengeschal en marsmuziek de bevolking kan groeten.

Om 12.30 komt iedereen samen in de raadzaal waar een strijkorkest het nationaal lied van Iran uitvoert en waar de burgemeester een korte toespraak houdt.

In zijn toespraak, in het Frans, zegt de burgemeester gelukkig te zijn de Sjah te mogen verwelkomen. Hij herhaalt de woorden van de Koning en zegt dat hij de Sjah begroet als een geliefde vorst van een groot en bevriend volk, waarover wij sinds onze prilste jeugd hebben horen spreken en waarvan de betoverende sprookjes, gedichten en prachtige kunstwerken de grootheid en de mysterieuze glorie bezingen. De burgemeester zegt verder getroffen te zijn door de belangstelling van de Sjah voor de stad Oostende door het strand en de Noordzee te willen bewonderen, en ontroerd te zijn door de hulde die hij straks zal brengen aan de nagedachtenis van de op zee gebleven zeelieden en vissers. Hij maakt zijn meest oprechte wensen voor een groot en diep geluk over aan haar liefvallige majesteit keizerin Farah. Bij de overhandiging van een luxe uitgave van het boek van Paul HASAERTS over James ENSOR hoopt hij dat dit een waardige plaats in de keizerlijke bibliotheek zal krijgen, en bij de overhandiging van twee poppen (door

leerlingen van de stedelijke meisjesschool in de Stockholmstraat in traditionele kleding van een visser en een vissersvrouw gestoken) hoopt hij dat ze zullen prijken in de salons van het paleis als bestendige afgevaardigden van Oostende. Tenslotte verklaart de burgemeester dat de herdenkingsplaat die de Sjah in het stadhuis onthulde door de eeuwen zal getuigen van deze onvergetelijke ogenblikken en dat het een mijlpaal zal zijn in de geschiedenis van het nieuw stadhuis.

Na deze toespraak is het de beurt aan de gemeenteraadsleden om aan de Sjah voorgesteld te worden. Daarna volgt een receptie, verzorgd door de diensten van het kursaal. Alvorens het stadhuis te verlaten passeert de Sjah nog eenmaal in het kabinet van de burgemeester om er het Gulden Boek van de stad te tekenen.

Om 12.10 stappen ze dan opnieuw in de open wagens en vertrekken ze, op de tonen van marsmuziek langs de Leopold II-laan naar het kursaal. Op het plein voor het kursaal staan vier Oostendse folkloristische verenigingen klaar om op te treden : de Verenigde Vismijnvrienden, de Ijslandvaarders, het Loze Vissertje en de Gilles der Zee. In 10 minuten is dit optreden afgelopen en kan de Sjah het kursaal binnengaan. Na een kort bezoek aan het gebouw krijgt de Sjah de tijd om zich even terug te trekken.

De Sjah bij zijn vertrek uit het Kursaal

Van 12.35 uur tot 14.15 uur wordt in de leeszaal van het kursaal een lunch aangeboden aan de Sjah, zijn gevolg en een 100-tal gasten. Na de lunch verlaten de Sjah en zijn gevolg het kursaal langs "Petit Nice" en rijden in hun open wagens over de dijk van de Albert I-promenade naar het Monument der Zeelieden.

Bij het monument legt de Sjah bloemen neer en speelt de militaire kapel het Te Velde. Daarna wordt een beperkte delegatie van patriottische verenigingen aan de Sjah voorgesteld: het Nationaal Verbond der Burgerlijke Oorlogsinvaliden, de Vriendenkring van de Onderofficieren van het Garnizoen Oostende, de Vereniging van de Oorlogsmoeders en Weduwen van het Leger, de Unie der Moeders en Vrouwen van Terechtgestelden en Overleden Politieke Gevangenen, en de "Ligue des Poilus de France".

Om 14.25 uur neemt de Sjah afscheid van de plaatselijke autoriteiten. Met zijn gevolg stapt hij in de gesloten wagens en verlaat Oostende langs de Visserskaai en de Kapellebrug in de richting van Brugge, waar ze om 15 uur aan het stadhuis verwacht worden.

De stad Oostende heeft dit bezoek met de nodige luister omhangen, vooral rekening houdend met de korte duur ervan. Velen hebben gratis bijgedragen tot het welslagen ervan. Het kursaal heeft aan de stad 51.505 Fr aangerekend voor de receptie en de lunch. De folkloristische verenigingen kregen van de stad in totaal 10.750 Fr uitbetaald voor hun optreden. De bijkomende premie voor het verzekeren van de tapijten en kunstwerken in het stadhuis bedroeg 204 Fr.

DE DUIVENSCHIETING OF DE TIR WELLINGTON

door **Robert VANHIXE**

De nieuwe tir opgericht op de terreinen van de hippodroom Wellington op initiatief van de voorzitter van de renbaan Ridder Fernand de STEUR werd op 26.07.1899 feestelijk ingehuldigd met een toernooi waarbij aan de winnaar een kunstwerk werd overhandigd.

In de franstalige Oostendse pers was sprake van een prachtige en zeer comfortabele installatie voor de tir aux pigeons, een sport die een belangrijke seizoenattractie vormde voor de internationale elite die tijdens die zomermaanden Oostende bezocht of er verbleef.

Men zou er tot 1914 jaarlijks toernooien houden tijdens de seizoenmaanden.

Na de oorlog 1914-1918 werd deze sport in het kader van de dierenbescherming verboden en er werd daar nooit meer op duiven geschoten, ook niet op onechte.

Het gebouw werd opgericht ten westen van het koersveld en was volledig voltooid met inbegrip van de decoratie halfweg augustus 1899. De gevels werd opgetrokken in dezelfde stijl als het gebouw van de renbaan. Op het gelijkvloers was het centrum voorbehouden voor de schutters. Links bevond zich het lokaal voor de wapenmaker en de vestiaire.

Rechts was de tribune voor de dames en het secretariaat en aan die zijde was een hoektorentje opgetrokken. Boven de ingang was een gedeeltelijk overdekte terras ingericht en op de verdieping was ook een ruime drankgelegenheid voorzien.

In het gebouw was er verder een kleedkamer voor dames, kamers voorbehouden voor het personeel, een woonruimte voor de huisbewaarder, kelders, wasruimte, enz....

Het duiventik kon 25.000 duiven bevatten. Het betrof een speciale constructie aangrenzend aan het hoofdgebouw. Eind september 1899 werd een muur gebouwd om het zicht op het stedelijk kerkhof te onttrekken aan hen die zich op de tribune bevonden.

Het programma in 1899; gespreid over de maanden juli, augustus en september, zag er in het kort weergegeven als volgt uit :

27.07.1899	Prix de Mariakerke	(handicap)	2.500 fr - poule 25 fr
28.07.1899	Prix de la Mer	(handicap)	2.000 fr - poule 20 fr
29.07.1899	Prix des Vagues	(handicap)	2.500 fr - poule 25 fr
31.07.1899	Prix du Sable	(handicap)	2.000 fr - poule 20 fr
02.08.1899	Prix de la Plage		1.000 fr
02.08.1899	Prix de la Mullerite	(handicap)	1.000 fr
	(prijs geschonken door dhr. Muller, fabrikant van het poeder voor de cartouches merk Mullerite)		
03.08.1899	Prix des Dunes	(handicap)	2.000 fr - poule 20 fr
08.08.1899	Prix des Bains	(handicap)	2.500 fr - poule 25 fr
09-08-1899	Prix de Cabines		2.000 fr - poule 20 fr
10.08.1899	Prix des Coquillages	(handicap)	2.500 fr - poule 25 fr
11-12.08.1899	Grand Prix Wellington	(handicap)	10.000 fr - poule 50 fr
14.08.1899	Prix des Algues	(handicap)	3.000 fr - poule 30 fr
17-18.08.1899	Grand Prix d'Ostende	(handicap) libre	10.000 fr - poule 50 fr
19-08-1899	Prix de l'Estacade	(handicap)	3.000 fr - poule 30 fr
22.08.1899	Prix de la Digue	(handicap)	1.000 fr - poule 10 fr
23.08.1899	Prix du Port	(handicap)	1.000 fr - poule 10 fr
24.08.1899	Prix de Bassins	(handicap)	1.000 fr - poule 10 fr
25.08.1899	Prix des Bateaux		1.000 fr - poule 10 fr
26.08.1899	Prix de la Clôture	(handicap)	1.000 fr - poule 10 fr
02.09.1899	Prix		1.000 fr
04.09.1899	Prix	(handicap)	1.500 fr
05.09.1899	Prix	(handicap)	1.000 fr
06.09.1899	Prix		1.500 fr
07.09.1899	Prix	(handicap)	1.500 fr
08.09.1899	Prix	(handicap)	1.500 fr
09.09.1899	Prix	(handicap)	2.000 fr

De eigenlijke schieting gebeurde als volgt : de duif zat in een bakje, men trok het dekseltje op en slechts wanneer die duif wegvloog mocht er geschoten worden. Opdat het punt geldig zou zijn moest het dier binnen een bepaalde kring neervallen.

Voor de reglementaire poule moest één duif geschoten worden op een afstand die op het programma vermeld was, namelijk 26, 27 of 28 meters.

Er werd met zaad geschoten en soms zag het zwart van de gekwetste duiven op de omliggende daken. De duiven werd opgezocht en aangekocht op markten en bij de kwekers voor de schote.

Men vroeg een entrée van 10 of 15 frank afhankelijk van het bedrag dat aan het tornooi was toegekend maar voor grote prijzen zoals deze van de Wellington en de stad Oostende werd de entrée opgetrokken tot 30 fr.

Aan de "Grand Prinx Wellington" op 11 en 12.08.1899 namen 78 schutters deel. Er was een grote volkstoeloop, de duiven vlogen zeer snel en er werd druk gewed (betting fort animé).

De "Grand Prix d'Ostende", een wedstrijd die eveneens over twee dagen betwist werd, ving aan op 17.08.1899 om 12.00 uur en diezelfde namiddag om 15.00 uur werd ook de wielervedstrijd "Grand Prix d'Ostende" in de velodroom verreden.

De tweede dag van de "Grand Pris d'Ostende" was er gratis toegang voor de dames geabonneerd in het kursaal en de heren abonnés betaalden 2 fr.

Op het programma met de data van de schietingen gepubliceerd in de pers werd de reisweg naar de tir als volgt weergegeven.

- te voet langs de Zeedijk in 20 minuten vanaf het kursaal
- met een rijtuig langsheen de Steenweg op Nieuwpoort
- met de elektrische tram of de stoomtram die allebei een halte hadden aan de ingang van de tir

Ten oosten van de haven nabij de vuurtoren was in die tijd eveneens een tir aux pigeons.

Halfweg augustus 1899 rond 03.00 uur 's nachts werd de politiedienst van het Hazegras door arbeiders verwittigd dat deze tir aan het branden was. De brandweerlieden begaven zich snel ter plaatse en de vlammen hadden reeds het dak aangetast van dit mooi gegarnierde gebouw. Na een half uur blussen was de brand onder controle. Gelukkig hadden de brandweerlieden bij hun aankomst er aan gedacht om de voorraden patronen en poeder onmiddellijk in veiligheid te brengen want zonder deze voorzorgen zou het zeker op een ramp uitgedraaid zijn.

op 14.06.1900 meldde de Oostendse pers een groot nieuws dat sensatie zou verwekken in de middens van de schutters. Het programma van de duivenschieting zou dit jaar een prijs van 100.000 fr bevatten, namelijk de grote prijs van Oostende aangeboden door de private club van het kursaal aan zijn leden.

Met deze grote prijs gespreid over zeven dagen opende het schietseizoen op 16.07.1900. De entrée bedroeg 100 fr voor alle proeven (afvalwedrijden en finale). Het werd een geweldig succes. Er was een buitengewone volkstoeloop, zeer drukke weddenschappen en de duiven waren van eerste kwaliteit. 146 schutters namen deel waaonder de meest vermaarde uit België, Italië, Engeland, Duitsland, Zwitserland, Frankrijk en Australië. Dit tornooi was een van de hoogtepunten van het seizoen 1900.

Op de Wellingtonrenbaan op het gelijkvloers in de grote zaal van de duivenschieting, die thans dienst doet als pakhuis voor materiaal en machines van de Hippodroom, kan men onder de titel "Grand Prix d'Ostende" nog de grote witte marmeren platen bewonderen die op de muur gevezen zijn en waarop met vergulde cijfers en letters het jaartal, de naam en het land van herkomst van de winnaars van deze "Grand Prix" vermeld zijn vanaf 1899 tot en met 1913.

1899
Leon de LUNDEN
Belge

1900
Baron de VINCK
Belge

1901
Carl HICKETIER
Allemand

1902
Hre HARRISON
Anglais

1903
Comte de LÉVIGNEN
Belge

1904
W.T. WATKINS
Anglais

1905
Baron Gaston de VINCK
Belge

1906
René MONCORGÉ
Français

1907
Emile PASSERAT
Français

1908
H.J. ROBERTS
Anglais

1909
Albert THONIER
Français

1910
Edmond JONVILLE
Français

1911
Chevalier O. de MELOTTE
Belge

1912
Archibald HARRISON
Américain

1913
Maurice HERVE
Belge

Deze plaat ontbreekt.
Brokstukken liggen op de grond

In 1914 was de heropening van de tir aux pigeons op Vrijdag 24 juli met de "Prix d'Ouverture". De week van de grote prijzen was aangekondigd vanaf 03 augustus met de grote prijs van Oostende op 04 en 05 augustus - 7.000 fr en gouden medaille en op 07 augustus de "Prix de Stuers" - 3.000 fr en gouden medaille. Maar op 04 augustus 1914 vielen duitse troepen België binnen en was ons land in oorlog.

In 1988 besloot de "Koninklijke Renvereniging Oostende", eigenaar van de gebouwen van de Wellingtonrenbaan, de duivenschietsing te restaureren wegens zijn historische en esthetische waarde.

De Oostendse beeldhouwster Josiane VANHOUTTE werd belast met de restauratie van het gietijzeren beeld dat boven het terras staat. Het kunstwerk gegoten in de gieterij "La Meuse" stelt een op een leeuwehuid gezeten jonge man met op zijn hand een fladderende duif en aan zijn voeten een kleine leeuw.

Thans heeft het Oostendse stadsbestuur beslist om ter hoogte van de voormalige duivenschietsing een doorgang naar zee te maken voor de bewoners van het Westerkwartier die vanaf volgend jaar zal toegankelijk zijn.

BRONNEN

- Le Carillon jaargangen 1899-1900-1914.
- Het Nieuwsblad - Streeknieuws Oostende 15.06.1988.
- De Zeewacht 13.08.1965 en 18.03.1977
- La Revue Sportive Illustrée, 6e jaargang, september 1910 nr. 9, het officieel orgaan van de duivenschietsing.

75 Jaar ROTARY OOSTENDE

door **Jean Marie BEKAERT**
Paul HARRIS Fellow

Op 23 februari 1905 kwamen Paul HARRIS, een jonge advocaat, en drie vrienden samen in een klein bureau in Chicago.

De 4 vrienden wensten de vriendschap en de onderlinge hulp die ze meegemaakt hadden, in hun kleine geboortesteden, in de grootstad verder te behouden.

Het doel van de eerste Rotaryclub was eenvoudig : met name vriendschap en uitwisseling van beroepservaring onder zakenlui.

Hun groep verwierf snel bekendheid en groeide in snel tempo. Eind 1905 telde Rotaryclub Chicago reeds 30 leden.

De naam ROTARY werd gekozen tijdens een van de eerste vergaderingen omdat namelijk de leden volgens een beurtrol samenkwamen op elkaars werkplaats.

Dat de Rotary formule interesse en bekendheid verwierf vertolkte zich in het feit dat er in 1908, in San Francisco een tweede club het daglicht zag. Het jaar erop werden nog eens 4 Rotaryclubs opgericht.

In 1909 telde de Rotary 6 clubs, in 1910 werden het er 16, om in 1913 het getal 50 te bereiken.

Het eerste Rotarycongres greep plaats in augustus 1910 in Chicago. Onder het voorzitterschap van Paul HARRIS werd er de Nationale Vereniging van Rotaryclubs opgericht.

Tien jaar na zijn stichting telde de Rotary reeds 200 clubs met een effectief van ruim 20.000 leden. De Rotary was meteen zo groot geworden dat een verdeling in districten zich opdroeg.

In 1912 werd een nieuwe stap gezet bij het oprichten van één Rotaryclub in Canada en één in Groot-Brittannië.

Logisch dat de Rotary, gezien zijn anglo-amerikaanse denktrand, hier snel en vlot ingang vond. Meteen had de Rotary een internationaal karakter verworven.

Het Rotary lidmaatschap was gebonden aan een classificatiesysteem waarin het uitgangspunt bepaalde dat in principe slechts één persoon per beroep kon opgenomen worden.

Als stelregels gelden de 4 vragen voor elke Rotariër :

- Is het waar ?
- Is het billijk voor alle betrokkenen ?
- Bevordert het onderling vertrouwen en vriendschap ?
- Komt het alle betrokkenen ten goede ?

Inhoudelijk stralen de 4 vragen een sterke universele ethiek uit, die kunnen teruggevonden worden in het streven van elke godsdienstige en ideologische belevenis.

Vrij snel breidde de Rotary zich uit over gans de Verenigde Staten; Hierop volgde het Verenigd Koninkrijk waar ook meerdere Rotaryclubs opgericht werden.

Het tweede Rotarydecenium werd gekenmerkt door een ver doorgedreven internationalisering van de beweging. Met de stichting van Rotaryclubs in Zuid-Amerika, Centraal-Amerika, Indië, Cuba, Europa, de Filippijnen, Australië, Nieuw-Zeeland en Zuid-Afrika verspreidde de Rotary zich verder over de wereld.

Tot in 1920 kende het fenomeen nog geen navolging op het Europees continent.

Bij de oprichting, als allereerste op het vasteland, van Rotaryclub Madrid in de Spaanse hoofdstad kwam hier verandering in. Van nu af zou Rotary, ook hier, in een stroomversnelling terecht komen. Reeds in 1921 kreeg de gebeurtenis een navolging met de oprichting van een Rotaryclub in Denemarken. Nederland en Noorwegen kwamen, in 1922, aan de beurt bij de oprichting van hun eerste Rotaryclubs.

Waar situeert Rotaryclub Oostende zich in dit historisch verhaal ?

Het antwoord op deze vraag is vrij eenvoudig en toch meerledig.

Het oorspronkelijk archief van Rotaryclub Oostende werd in 1940 vernietigd. Dit bracht ons dus geen informatie.

De herinneringen van toenmalige leden werden, tot enkele jaren terug, nog als de enige historische bron aanvaard.

Uit onze opzoekingen in de Oostendse stadbibliotheek mocht echter blijken dat hier heel wat historische gegevens over Rotaryclub Oostende terug te vinden waren in de toenmalige pers.

Deze informatie ving aan bij het ontstaan van Rotaryclub Oostende in 1923 en vervolgens op regelmatige wijze tot in 1940.

Eens de oorlog voorbij, ving de berichtgeving opnieuw aan vanaf 1945.

In het krantenarchief raadpleegden wij onder meer volgende titels : L'Echo d'Ostende et du Littoral, Le Carillon, De Zeewacht, De Duinengalm, Le Littoral, Le Phare d'Ostende et de la Côte, alsook het Visserijblad.

Aan de hand van deze nieuwe informatiebronnen verkregen wij een betere kennis en omschrijving van de feiten en de gebeurtenissen die de Rotary doormaakte bij haar ontstaan, in 1923, tot 1940.

Tijdens Wereldoorlog I bezocht de Oostendse reder, John BAUWENS, bij wijlen de Rotaryclubs van Swansea en Londen in Groot-Brittannië. Destijds was hij nog de mening toegedaan dat onze levensstijl moeilijk verenigbaar was met de Rotary-gewoonten.

Warren TEELE, vertegenwoordiger van Rotary International te Zürich, bezocht België in mei 1923. Oostende en Brussel stonden als prioritaire opdrachten in zijn agenda ingeschreven.

Met Oostende, als eerste afspraak, kwam Warren TEELE logisch terecht bij John BAUWENS, op nr. 76 in de Hendrik Serruyslaan. Destijds was er de zetel van de "Société de pêche" van de NV "Armement Ostendais" gevestigd.

Bekend met de Rotary was het een gemakkelijke taak voor de Rotary-gezant om John BAUWENS te overtuigen.

Evenwel pas nu vatte de werkelijke taak aan.

Beiden ontmoetten nu bankier Washington SERRUYS, als eerste, om hier een Rotaryclub op te richten. Het duo maakten van hem een overtuigd lid.

Enkele dagen vol afspraken, in een overvolle agenda, overtuigden een achttiental Oostendenaars toe te treden tot de Internationale Rotary

* * *

Het bezoek van Warren TEELE aan België had niet enkel Oostende als doel. Ook Brussel stond op zijn agenda.

In de hoofdstad had hij een afspraak met dokter LEPAGE. Hier eveneens had het bezoek het oprichten van een Rotaryclub tot doel.

Door het ziek worden van dokter LEPAGE werd de stichting van Rotaryclub Brussel verdaagd

* * *

Inmiddels werd te Oostende al maar verder onderhandeld en vergaderd om tot eene resultaat te komen.

Het best vertrouwd met de Rotary was aspirant lid John BAUWENS. Alles duidde hem aan als stichtend voorzitter van Rotaryclub Oostende. De omstandigheden beslistten er echter anders over. Een project in uitvoering belette hem evenwel de functie te aanvaarden.

Washington SERRUYS en John BAUWENS gooiden het op een akkoord. SERRUYS zou, met de volle steun van BAUWENS, stichtend voorzitter worden, om op een later tijdstip het voorzitterschap over te geven. Toen, in december 1923, Washington SERRUYS naar het buitenland trok, was de machtsoverdracht een voldongen feit.

Verder zetelden in het bestuur : inkomend voorzitter J. BAUWENS; Vice Voorzitter TEMPLER, consul van Engeland; secretaris Aug. BORGERS en als schatbewaarder Louis DE RIDDER.

Van de 27 stichtende leden konden wij de namen van 22 onder hen terugvinden : Fr. JOORIS, A. LANOYE, Achille DE COCK, Camille SNAUWAERT, DEVREESE, A. FOBERT, Jos LONDES, Dr. KESTELOOT, Pierre VALCKE, HUNGS, Gust. VANDENBERGHE, A. POUPAERT, Albert BOUCHERY, H. VANDEPUTTE, Charles ELLEBOUDT, L. VAN WIJNENDAELE en Dr. DEGUELDRE.

Voortaan werden de stichtingsvergaderingen ten huize van W. SERRUYS gehouden. Op 7 juli 1923 werd Rotaryclub Oostende officieel gesticht. Zestien van de 27 stichtende leden poseerden die dag voor fotograaf Maurice ANTONY.

De erkenning volgde op 29 augustus 1923, bij de overhandiging van Charter nr. 1512 aan Rotaryclub Oostende.

De wekelijkse lunchvergaderingen grepen plaats op de Albert I-Wandeling in het restaurant "Les Dauphins" van Louis BARRAT.

Enkele vrienden zorgden er voor de opvang van een steeds groeiend aantal Rotariërs op bezoek. Reeds in 1924 lunchte men afwisselend op zaterdag en dinsdag om 12.30uur.

Getrouw aan de leuze "Service above self" streefde de Rotary, van meet af aan, naar een sociaal engagement.

Na het liefdadigheidsbal van 21 maart 1925, in de "Providence Regina", werd de opbrengst van het feest verdeeld onder de Werken van de Zusters van Sint Vincentius en het Werk van de Oorlogsverminkten.

Vandaag de dag geldt deze traditie nog steeds.

1927 - De 18de Internationale Rotary Conventie

John BAUWENS, voorzitter van de Rotaryclub Oostende, schreef op 15 april een brief aan de "Board of Directors of Rotary International" met de vraag de 18de Conventie te Oostende te houden.

Deze kandidatuur werd gesteund door Koning Albert, sedert 1919, ere-lid van Rotaryclub San Francisco en als als "King" geclasseerd.

Internationaal voorzitter Everest HILL wenste uitdrukkelijk dat de 18de Conventie op het Europees Continent zou gehouden worden. Als ernstige kandidaten kwamen toen Nice en Oostende uit de bus.

Reeds in mei 1925 kwam een Amerikaanse delegatie hier ter plaatse om zich te vergewissen of Oostende over voldoende accommodatie beschikte.

Met zijn mooie en ruim Casino-Kursaal en zijn talrijke hotelaccommodaties moet onze stad de delegatie overtuigd hebben; want op 12 januari 1926 kwam uit Chicago een verlossend telegram waarbij Oostende als Conventiestad aanvaard was.

Onverwijld startte Club Oostende met het voorbereidend werk.

Voorzitter Albert BOUCHERY had nauwelijks genoeg aan zijn ploeg enthousiaste leden die heel wat voorbereidend werk op zich namen. Elk lid, naar beroep en kennis, droeg zijn steentje bij tot het slagen van de Conventie. Het financieel luik van de onderneming werd aan John BAUWENS toevertrouwd en gans Club Oostende stelde zich borg, hierin gesteund door Club Brussel.

Op 6 juni opende Koning Albert de Conventie in het Casino-Kursaal.

In een gevatte openingsrede wist de Vorst het gezelschap te boeien en wees de assistentie er terloops op dat "...et, je crois bien, être le seul de ma catégorie sur la liste des membres du Rotary". Toen de koning de zaal verliet werd het lied "For he is a good fellow" door de vergadering aangeheven.

Onder een prachtige zon ontscheepten 3.000 Amerikaanse Rotariërs uit de Verenigde Staten door 6 schepen van de Cunard Line overgezet. Uit het Verenigd Koninkrijk vaarden 3.000 leden de Noordzee over en ontmoetten er in Oostende 7.000 Rotariërs herkomstig uit 40 landen.

De Congressisten werden in Oostende als nooit te voren vergast op hoogstaande culturele activiteiten en opmerkelijke openbare feestelijkheden.

Vijf dagen later, op 10 juni 1927, greep de sluitingsvergadering plaats van een heuglijke en uitzonderlijke Conventie.

Het imago van de Koningin der badsteden, net als dit van Rotaryclub Oostende, raakten meteen aan de top. Deze bewering werd bewaarheid door het feit dat de "Board of Directors of Rotary International" aan John BAUWENS voorstelden deel uit te maken van de "Board".

Deze directeursfunctie werd echter door Albert BOUCHERY ingevuld, daar John BAUWENS verhinderd was.

Twee weken later, op 28 juni 1927 werd James ENSOR als Rotarylid ingehuldigd. In zijn antwoord, onder vorm van een poëtische rede, dankte hij de Rotaryleden voor hun bijdrage ter vrijwaring van alle kunstuitingen.

Anno 1933 stelde ENSOR physicus Albert EINSTEIN voor aan de Club.

1935 - Ostende Plage (1935-1997)

Al maar meer, snellere en betere vervoermiddelen brachten een steeds groeiend aantal toeristen binnen Oostende. Deze alsmaar aangroeiende massa dagjesmensen stoorde het betere cliënteel, dat voortaan het rustiger en minder bereikbare Knokke opzocht.

Anno 1934 vond Rotaryvoorzitter Charles ELLEBOUDT dat een initiatief diende genomen. dit kwam er op 19 oktober 1934 bij het stichten door Rotaryclub Oostende van een "Syndicaat voor de verbetering van de Zeebaden en Stranddiensten van Oostende".

Behalve de voorzitter behartigden Henri SERRUYS, Robert ELLEBOUDT, notaris VAN CAILLIE, J. VAN COILLIE en James ENSOR, elk naar eigen beroep en kennis het project.

Op 22 december kreeg het ontwerp de naam "Ostende Plage". Een wedstrijd voor architecten werd uitgeschreven door de stad.

Van de 14 ontwerpen werden 2 exaequo gerangschikt : het ontwerp werd dan ook toegekend aan de 4 architecten : CHRISTIAENS, COLOMBIE, SMIS en VALLAY.

Donderdag 7 maart 1935 werd de eerste steen, waarin een perkament en een Rotaryembleem stak, gelegd.

De werken werden door Jerome VAN COILLIE, lid van Rotary Oostende, uitgevoerd.

Net voor het seizoen, op zondag 11 juli, werden de badinstallaties officieel in uitbating genomen.

Naar het einde van de dertigerjaren hadden de toenemende oorlogsdreigingen een zware economische malaise verwekt. Het massatoerisme, nauw verwant met een ontluikende welvaart, liep sterk terug.

Voor Oostende vertolkte dit zich in een aanzienlijke terugloop van het toeristische cliënteel. Terwijl men hier 176.225 baders noteerde in 1935, waren het er nog amper 115.971 in 1938.

Oostende Plage bereikte meteen zijn rendabiliteitsdrempel niet meer.

Tijdens de tweede wereldoorlog werd Rotary International door de bezetter verboden.

Eind 1945, na de bevrijding, hervatte Jean DEHONDT in samenwerking met enkele oudleden van Rotaryclub Oostende de clubactiviteiten. De taak was ontzaglijk.

Anno 1950 werd François VAN CAILLIE zijn opvolger. In 1954, rijk aan 5 jaren voorzitterschapservaring aanvaardde Jean DEHONDT het mandaat van Rotarygouverneur. Toen leverde Rotaryclub Oostende zijn eerste gouverneur aan het toenmalige district.

Met Charles HEILMAND in 1973 en Adhémair GERARD in 1977 zou het Gouverneurschap nog, tot tweemaal toe, worden waargenomen door een past-voorzitter van Rotaryclub Oostende.

Eveneens dit jaar gelastte Rotaryclub Oostende zich met de organisatie van de 5e regionale Conferentie van E.N.A.E.M. (Europe, North Africa and the Eastern Mediterranean Region). De Conferentie greep plaats van 9 tot 12 september in het Casino-Kursaal.

Anno 1995 bestond de Rotary wereldwijd 50 jaar; Deze heuglijke gebeurtenis werd in Kortrijk met een galadiner gevierd.

Club Oostende, net als de drie andere West-Vlaamse Clubs, nam deel aan dit feest.

In die jaren werden Rc. Doornik en Rc Oostende elkaars contactclubs. Paul MEURA van Club Doornik en Pol VAN WAESBERGHE voor Club Oostende werden de initiatiefnemers van een interstedelijke Taalwedstrijd in de tweede landstaal, ingericht voor de laatstejaarsstudenten uit beide steden. Afgezien van een betere taalvaardigheid beoogde de Taalwedstrijd een toenadering van beide taalgemeenschappen

Jaarlijks worden de prijzen nu eens in Doornik en dan eens in Oostende uitgereikt.

1973 werd een reuzejaar voor Rotaryclub Oostende.

Op 5 oktober 1973 vierde de Club immers zijn 50-jarig jubileum in het Casino-Kursaal.

Voorzitter Guy DESCAMPS zorgde er voor dat het evenement tot een grandioze Rotary-gebeurtenis zou uitgroeien met een academische zitting, een tentoonstelling en een galadiner gevolgd door een galabal.

Koning Boudewijn woonde de academische zitting vol belangstelling bij en sloot zijn bezoek af met een bezoek aan de tentoonstelling.

Het galadiner, waaraan een achthondertal leden en genodigden aanzaten, besloot de feestelijkheden. Tijdens dit galadiner overhandigde de voorzitter een royale cheque aan de V.Z.W. "Duihelm"; sociaal gebaar in volle overeenstemming met de Rotary begrippen.

Van meet af aan richtte de Rotary activiteiten in om haar sociale kas te spijzen.

In 1925 moest het Rotarybal in het Hotel Regina hierin voorzien. In de dertigerjaren verving de Rotary de bals door filmgala's. Hierbij werden de mooiste films in première gebracht : dit verwekte meteen een massale opkomst van het publiek.

In 1945 hernam de traditie van de filmgala's, maar nu in de Cine Palace van Jean KERKVOORDE. Amerikaanse films waren toen toonaangevend en bij galavoorstellingen kwamen de filmsterren vaak zelf hun film voorstellen.

Bij veranderende gewoontes moest, in de zestigerjaren, noodgedwongen uitgekeken worden naar andere activiteiten.

Bij de Rotary ontbreekt het echter noch aan verbeelding, noch aan gedachten. Vandaag de dag vernoemen we hier enkele : Actie Plus, Oostends Talent, De Wijnveilingen, de "Brocante", het Galaconcert in het Mozartjaar en nog menig andere.

Henri VANDEPUTTE in de Carillon van 15 december 1923, beëindigde zijn artikel over de Rotary Club als volgt : "Ce qui me séduit pour ma part dans le Rotarisme, c'est l'esprit de cordialité qu'il instaure. Bien Américain, cela. Et combien agréable.

HOMMAGE AAN JAN DREESEN

Naar aanleiding van de opening in ons Heemmuseum van de thematentoonstelling "Hommage aan Jan Dreesen" op zaterdag 19 september 1998 werd door onze penningmeester, Jean Pierre Falise de volgende toespraak gehouden

Wij houden eraan deze toespraak hieronder integraal weer te geven

Het Bestuur

Rosy, Mijnheer de Voorzitter, Geachte familieleden van Jan, beste Platevrienden,

Het is vandaag 14 maanden en 10 dagen geleden dat Jan overleed. Nu de scherpste kanten van het verdriet wat weggeslepen zijn, alhoewel, vonden wij het passend een tentoonstelling te houden over, een hommage te brengen aan Jan Dreesen.

Wat wij U tonen is een levende, dynamische Jan. Over zijn overlijden vindt U alleen een in memoriam. U zult Jan zien vanaf zijn prilste jeugd, zijn korte periode als mijnwerker, zijn inlijving bij de Royal Navy Belgische Sectie, zijn huwelijk en zijn familieleven om dan over te gaan naar zijn lange carrière, 43 jaar als ik mij niet vergis, in de Zeemacht, nu de Marine. Misschien denkt U dat er teveel over deze loopbaan ten toon gesteld is, maar vergeet niet dat het hier gaat, zoals ik reeds gezegd heb, over een periode van 43 jaar en dat de Zeemacht zijn leven was. Hij heeft er veel functies uitgeoefend en ge zult hem zien onder verschillende aspecten.

Een apart stukje is gewijd aan zijn periode aan boord van de Avila, het jacht van ons vorstenpaar en een aandachtige kijker zal merken dat er een speciale band bestond tussen Jan en Koning Boudewijn. Ik ben er persoonlijk van overtuigd dat deze band niet oppervlakkig was maar diep en zeer hecht.

Tenslotte gaan wij over naar hetgeen wij noemen zijn sociaal leven. In de eerste plaats natuurlijk als secretaris van De Plate. Dan als voorzitter van de Vrienden van Jan De Clerck, als bestuurslid van de Vlaamse Vereniging voor Familiekunde en van de Spaanse Club Cervantes. Wij hebben ook aandacht voor zijn "uitgangsleven". Bal van de Zeemacht, Bal van de Verlaten Kinderen, Bal van de Burgemeester. Kortom het leven van een zeer actieve persoon.

OPENING VAN DE TENTOONSTELLING
"HOMMAGE AAN JAN DREESEN" 19 september 1998

Jan Dreesen
1925-1997

Mevrouw Dreesen knipt het traditionele lint door

Maar wat wij niet kunnen tentoonstellen, wat wij niet in een vitrine of kader kunnen tonen is zijn enorme werklust.

Wat Jan voor De Plate gepresteerd heeft is onvoorstelbaar. Vanaf 1972 was hij de aldoende secretaris, zorgde hij voor een jaarprogramma met voordrachten en wandelingen. Hoeveel Plate-reizen en Plate-kleinkunstavonden heeft hij niet georganiseerd. Hoeveel voordrachten heeft hij niet gehouden voor onze kring en voor andere kringen. Gedurende tien jaar heeft hij, samen met mijn echtgenote Simone, de inventaris van De Plate opgemaakt en persoonlijk op computer gezet. Hoeveel items, foto's en documenten zou hij niet genummerd, geklasseerd en geïnventariseerd hebben ? Cijfers zeggen niet alles maar toch : hij schreef voor De Plate 216, hetgeen hij noemde "stukjes" en voor het Marinetijdschrift Neptunus 124 artikels getiteld "Woorden uit de Zeemanskist". En dan vergeten wij nog zijn boek "Een parochie verdwenen een parochie ontstaan" die hij schreef samen met Gerard Vandamme en zijn medewerking aan de publicatie van het boek "Van Boom tot Schip".

Was Jan dan de ideale secretaris ? Bijna ! Zoals ieder mens had hij ook zijn kleine kanten. Hij kon humeurig zijn, soms opvliegend en hij had graag altijd gelijk. Hoe dikwijls hebben wij op de bestuursvergaderingen niet gediscussieerd over een punt dat Jan er wilde doordrukken en waar de anderen niet mee akkoord waren. Om zijn humeur te meten had ik een middeltje of liever een aanduiding : als Jan, bij het begin van de vergadering koffie dronk, dan was het oppassen geblazen, dronk hij echter een pint dan was hij in goede doen. Iemand heeft mij ooit gezegd : Jean Pierre gij zult het hem moeten wijsmaken want gij zijt de enige naar wie hij luistert. Wat zeker niet altijd waar was ! En ik spreek niet uit het Paleis als ik zeg dat Jan het zelfs met Koningin Fabiola soms grondig oneens was. Maar dit alles werd goedgeemaakt door zijn eerlijkheid, zijn trouw, zijn rondborstigheid en zijn werklust.

En plots kwam er aan dit actieve leven een einde !

De Plate heeft een zware erfenis gekregen van Jan en wij moeten trachten deze erfenis waardig te zijn. Het is de plicht van het bestuur van De Plate verder te werken in dezelfde optiek. En ik hoor het hem nog bij een of andere discussie zeggen : "Vergeet niet dat wij een vormings- en ontwikkelingsorganisatie zijn die aan permante vorming doet" !

Als wij zijn beeld, zijn geestdrift, zijn visie voor ogen houden dan gaat De Plate nog een mooie toekomst tegemoet.

En op deze optimistische noot wil ik, spijs alles, eindigen.

Ik dank U voor Uw aandacht.

OPENINGSDATA HEEMMUSEUM IN 1998

- elke zaterdag
- van 31 oktober t/m 08 november (gesloten 01 en 3 november)
- van 19 december t/m 03 januari 1999 (gesloten 22, 25, 29 december en 01 januari 1999)

telkens van 10u tot 12u en van
14u tot 17u

BON COCK
CAMERA
SERVICE

Jozef II straat 44
Hoek Christinastraat
8400 Oostende

**VANAF HEDEN HEBBEN ONZE LEDEN OP VERTOON VAN HUN LIDKAART
GRATIS TOEGANG TOT HET MUSEUM VOOR SCHONE KUNSTEN OOSTENDE**

B.&C. Nuytten N.V.

UITVAARTVERZORGING - FUNERARIUM

HET **UITVAARTKONTRAKT** IS
DE ABSOLUTE **ZEKERHEID** DAT UW
BEGRAFENIS OF CREMATIE ZAL UITGEVOERD
WORDEN VOLGENS **UW WENSEN** EN DAT
UW FAMILIE ACHTERAF **GEEN FINANCIËLE**
BESLOMMERINGEN HEEFT.

Torhoutsesteenweg 88 (h)
8400 Oostende (Petit Paris)
tel. 059 - 80 15 53
fax. 059 - 80 92 39
